

Εξαναγκασμένες φθίνουσες ταλαντώσεις

- ❑ Στην περίπτωση αυτή μελετάμε την δεδομένη **οδηγό δύναμη**: $F_d(t) = F \cos \omega_d t$ η οποία δρα επιπλέον των άλλων δυνάμεων: $-Kx - b\dot{x}$
- Η συχνότητα μπορεί να 'ναι οτιδήποτε.
- Εν γένει είναι χρήσιμο να κοιτάξουμε τέτοιες δυνάμεις γιατί κάθε γενική συνάρτηση του t μπορεί να γραφεί συναρτήσει ημιτόνων και συνημίτονων μέσω Fourier ανάλυση.
- ❑ Επικεντρωνόμαστε στην $F_d(t) = F \cos \omega_d t$ γιατί μπορούμε να την λύσουμε

$$F = ma \Rightarrow -Kx - b\dot{x} + F_d \cos \omega_d t = m\ddot{x} \Rightarrow \ddot{x} + 2\gamma\dot{x} + \omega_0^2 x = f \cos \omega_d t$$

$$\text{όπου} \quad \gamma \equiv \frac{b}{2m} \quad \text{και} \quad \omega_0^2 \equiv \frac{K}{m} \quad \text{και} \quad f = \frac{F_d}{m}$$

Ως συνήθως μαντεύουμε την λύση της μορφής $x(t) = A \cos \omega_d t + B \sin \omega_d t$

Θα μπορούσαμε να πάρουμε οποιαδήποτε άλλη συχνότητα πέρα από την συχνότητα της οδηγού δύναμης.

Αν δούμε ότι δεν έχουμε λύση για ω_d τότε δοκιμάζουμε άλλη συχνότητα.

Αλλά θα δούμε ότι πάντα υπάρχει λύση για ω_d

Εξαναγκασμένες φθίνουσες ταλαντώσεις

- Η λύση αυτή είναι διαφορετική από τι έχουμε κάνει μέχρι τώρα.
- Εδώ μαντεύουμε την συχνότητα και λύνουμε ως προς τις σταθερές A και B ενώ πριν λύναμε για τη συχνότητα και βρίσκαμε A και B από αρχικές συνθήκες.

Αντικαθιστώντας στην διαφορική εξίσωση ($F=ma$) έχουμε:

$$-\omega_d^2 A \cos \omega_d t - \omega_d^2 B \sin \omega_d t + 2\gamma(-\omega_d A \sin \omega_d t + \omega_d B \cos \omega_d t) + \omega_0^2 (A \cos \omega_d t + B \sin \omega_d t) = f \cos \omega_d t$$

Αν η σχέση ισχύει για κάθε t τότε οι συντελεστές των $\cos \omega_d t$ και $\sin \omega_d t$ πρέπει να συμφωνούν και από τις 2 πλευρές της εξίσωσης:

$$\sin \omega_d t \Rightarrow \omega_d^2 B - 2\gamma \omega_d A + \omega_0^2 B = 0$$

$$\cos \omega_d t \Rightarrow -\omega_d^2 A + 2\gamma \omega_d B + \omega_0^2 A = f$$

Σύστημα 2 εξισώσεων με 2 αγνώστους το οποίο δίνει για A και B

$$A = \frac{(\omega_0^2 - \omega_d^2)}{(\omega_0^2 - \omega_d^2)^2 + (2\gamma \omega_d)^2}$$

$$B = \frac{(2\gamma \omega_d) f}{(\omega_0^2 - \omega_d^2)^2 + (2\gamma \omega_d)^2}$$

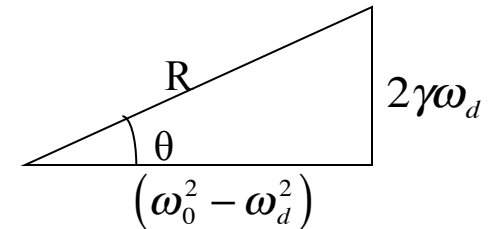
Ορίζουμε $R = \sqrt{(\omega_0^2 - \omega_d^2)^2 + (2\gamma \omega_d)^2}$ οπότε $A = \frac{(\omega_0^2 - \omega_d^2)^2}{R^2}$ $B = \frac{(2\gamma \omega) f}{R^2}$

Εξαναγκασμένες φθίνουσες ταλαντώσεις

Γράφουμε την $x(t)$ μετά την εύρεση των A και B :

Ορίζουμε τις ποσότητες: $R \equiv \sqrt{(\omega_0^2 - \omega_d^2)^2 + (2\gamma\omega_d)^2}$ και θ

$$\tan \theta = \frac{2\gamma\omega_d}{(\omega_0^2 - \omega_d^2)} \Rightarrow \left\{ \begin{array}{l} \cos \theta = \frac{(\omega_0^2 - \omega_d^2)}{R} \\ \sin \theta = \frac{2\gamma\omega_d}{R} \end{array} \right\} \Rightarrow \left\{ \begin{array}{l} A = \frac{f \cos \theta}{R} \\ B = \frac{f \sin \theta}{R} \end{array} \right.$$

$$x(t) = \frac{f \cos \theta}{R} \cos \omega_d t + \frac{f \sin \theta}{R} \sin \omega_d t \Rightarrow x(t) = \frac{f}{R} \cos(\omega_d t - \theta)$$

Όλα σ' αυτή την λύση είναι προσδιορισμένα!! Δεν υπάρχουν ελεύθερες παράμετροι. Δεν έχει να κάνει με τις αρχικές συνθήκες του x και v .

Η πιο γενική λύση της εξίσωσης είναι αυτή που έχει την παραπάνω λύση και την λύση της ομογενούς που βρήκαμε στις (σελίδες 4, 5 και 6).

$$x(t) = \frac{f}{R} \cos(\omega_d t - \theta) + \text{Λύση ομογενούς} \quad De^{-\gamma t} \cos(\Omega t + \varphi)$$

Αν υπάρχει απόσβεση τότε ο όρος $e^{-\gamma t}$ της ομογενούς κάνει τον όρο να μηδενίζεται και απομένει μια λύση που ταλαντώνει με συχνότητα ω_d και η οποία είναι ανεξάρτητη από τις αρχικές συνθήκες.

Εξαναγκασμένες ταλαντώσεις - Συντονισμός

Το πλάτος της συγκεκριμένης ταλάντωσης είναι ανάλογο του

$$\frac{1}{R} \equiv \frac{1}{\sqrt{(\omega_0^2 - \omega_d^2)^2 + (2\gamma\omega_d)^2}}$$

- Για συγκεκριμένα γ και ω_d , γίνεται μέγιστο όταν ο πρώτος όρος στην ρίζα είναι μηδέν.

Αυτό συμβαίνει όταν $\omega_0 = \omega_d$.

- Αν το γ είναι μικρό (μικρή απόσβεση) και ω_0 (**ιδιοσυχνότητα**) είναι κοντά στην ω_d (οδηγούσα συχνότητα) το πλάτος είναι πολύ μεγάλο.
- Όταν $\omega_0 = \omega_d$ λέμε ότι το σύστημα βρίσκεται σε συντονισμό
- Για συγκεκριμένα γ και ω_0 , χρειάζεται κάποια δουλειά για να βρούμε την συχνότητα ω_d στην οποία το πλάτος μεγιστοποιείται. Αυτό που χρειάζεται να κάνουμε είναι να ελαχιστοποιήσουμε την συνάρτηση

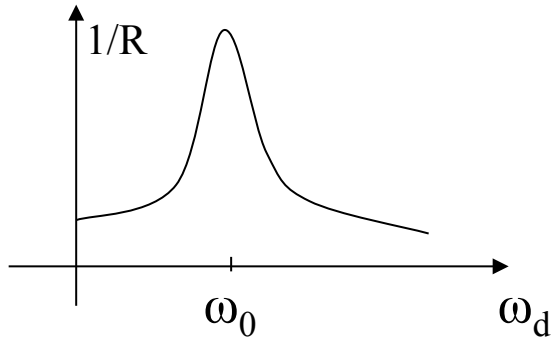
$$(\omega_0^2 - \omega_d^2)^2 + (2\gamma\omega_d)^2$$

Θέτοντας την παράγωγο ίση με 0 έχουμε $x = \omega_d = \sqrt{\omega_0^2 - 2\gamma^2}$

Για μικρά γ (που είναι η συνηθισμένη περίπτωση) έχουμε και πάλι $\omega_0 = \omega_d$

Εξαναγκασμένες ταλαντώσεις - Συντονισμός

Για συγκεκριμένες τιμές των γ και ω_0 , η τιμή του $1/R$ συνάρτησι του ω_d μπορεί να μοιάζει με το παρακάτω σχήμα:

Η φάση θ :

Για συγκεκριμένο ω_0 , η φάση θ στην εξίσωση $x(t) = \frac{f}{R} \cos(\omega_d t - \theta)$ μπορεί να υπολογισθεί για ορισμένες περιπτώσεις

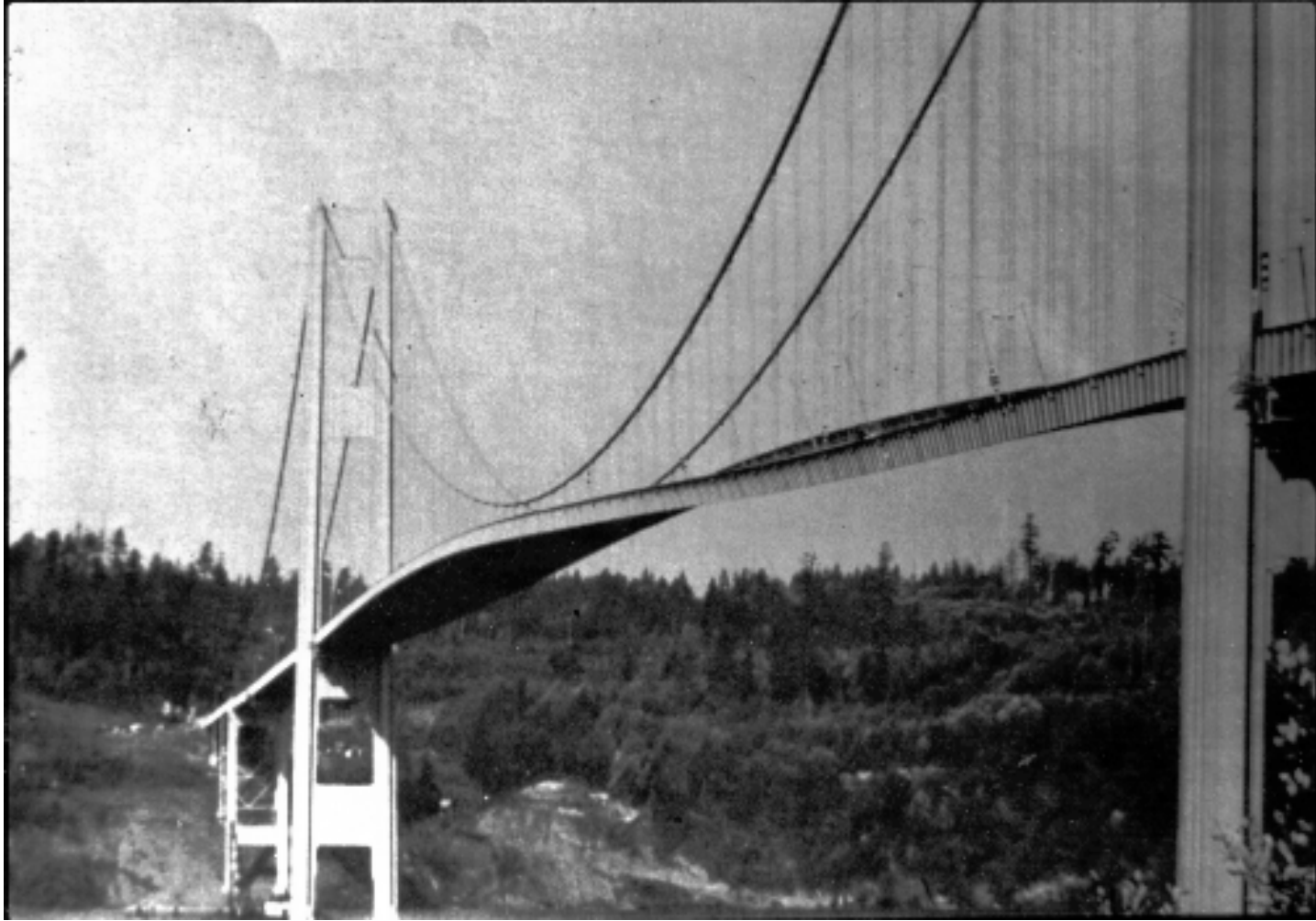
$$\text{χρησιμοποιώντας } \tan \theta = \frac{2\gamma\omega_d}{(\omega_0^2 - \omega_d^2)}$$

$\omega_d \sim 0 \rightarrow \theta \sim 0$ (σε φάση με τη δύναμη)

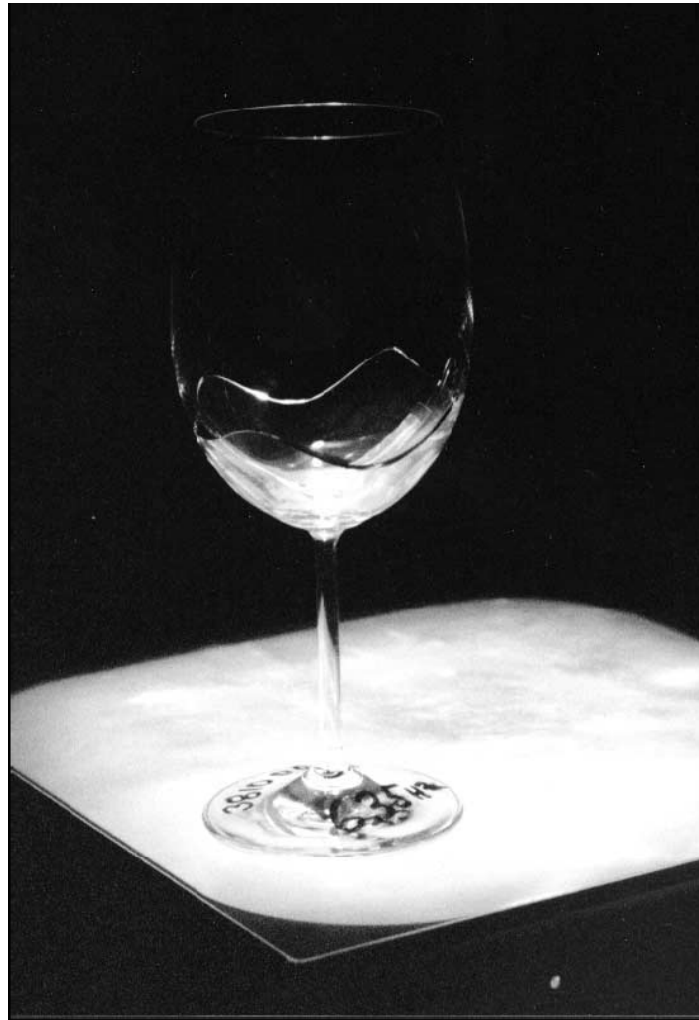
$\omega_d \sim \omega_0 \rightarrow \theta \sim \pi/2$ (δύναμη μέγιστη στο $x=0$). Εφαρμόζουμε τη δύναμη όταν το σώμα κινείται ταχύτατα ($x = 0$) $\rightarrow P = Fv$.
Μέγιστη μεταφορά ισχύος \rightarrow Μέγιστη $E \rightarrow$ Μέγιστο πλάτος

$\omega_d \rightarrow \infty \rightarrow \theta \sim \pi$ (Η κίνηση δεν είναι σε φάση με την δύναμη). Η μάζα δεν κινείται ιδιαίτερα και το ελατήριο δίνει μικρή δύναμη

Συντονισμός και η γέφυρα Tacoma Narrows

Σπάζοντας ένα ποτήρι

Παραδείγματα

Μια μάζα 3kg τοποθετείται σε ένα ελατήριο σταθεράς $k=24\text{N/m}$. Επιμηκύνεται κατά 5cm και αφήνεται να ταλαντωθεί.

(α) Ποια εξίσωση περιγράφει τη θέση του συναρτήσει του χρόνου

(β) Ποια η ενέργεια του συστήματος

(γ) Ποια η μέγιστη ταχύτητα του συστήματος

(δ) Μετά από πόσο χρόνο έχει και πάλι απομάκρυνση +5cm

(α) Ξέρουμε ότι για $t = 0$, $x=5\text{cm}$ ενώ $v=0\text{m/s}$. Επομένως: $x(t) = 5 \cos(\omega t)$

(β) Η μηχανική ενέργεια διατηρείται. Επομένως τη χρονική στιγμή $t = 0$

$$E_{\mu\eta\chi} = E_{\kappa\iota\nu.} + E_{\varepsilon\lambda.} = 0 + \frac{1}{2} kx^2 = \frac{1}{2} \times 24 \times (5 \times 10^{-2})^2 = 0.3\text{J}$$

(γ) Το σώμα έχει μέγιστη ταχύτητα όταν η $E_{\delta\upsilon\nu}=0$, ενώ $E_{\mu\eta\chi}=\text{σταθ.}$

$$E_{\mu\eta\chi} = E_{\kappa\iota\nu.} + E_{\varepsilon\lambda.} = 0 + \frac{1}{2} mv^2 = 0.3\text{J} \Rightarrow v = \sqrt{\frac{2 \times 0.3}{3}} \Rightarrow v = 0.14\text{m/s}$$

(δ) Η γωνιακή συχνότητα του συστήματος είναι:

$$\omega = \sqrt{\frac{k}{m}} = \frac{2\pi}{T} \Rightarrow T = 2\pi \sqrt{\frac{m}{k}} = 2\pi \sqrt{\frac{3}{24}} \Rightarrow T = 2.2\text{s}$$